

13.01.2017

Valtiovarainministeriö
Vero-osasto

Viite: VM139:00/2016

HALLITUKSEN ESITYSLUONNOS VENEVEROLAIKSI

VM:ssä on valmistunut luonnos hallituksen esitykseksi veneverolaista ja siihen liittyvistä muutoksista vesikulkuneuvorekisterilakiin. Taustalla on budjettiriihen päätös, jonka mukaan rekisteröityjen veneiden ja moottoripyörien uusi vuotuinen vero otetaan käyttöön 1.5.2017 lähtien. Venevero koskisi myös muita vesikulkuneuvoja kuten vesiskoottereita. Vero perustuisi ensisijaisesti konetehoon ja sen vuotuinen määrä olisi 100 euroa 38 kilowatin tehoiselta moottorilta, mikä vastaa noin 52 hevosvoimaa. Vero nousisi tehon mukaan ja enimmäismäärä olisi 300 euroa, mikä vastaisi 138 kilowatin eli 188 hevosvoiman tehoa. Vero voitaisiin toissijaisesti periä veneen pituuden perusteella, ja koskisi siten myös purjeveneitä. Vero lisäisi valtion verotuloja noin 17 miljoonalla eurolla. Liikenteen turvallisuusvirasto panisi veron maksuun verovelvolliselle lähetettävällä verolipulla. Venerekisterissä on tällä hetkellä noin 186 000 moottorivenettä, purjeveneitä noin 14 000 ja noin 2000 vesiskootteria. Kevyiden moottoriajoneuvojen kuten moottoripyörien verosta annetaan erillinen hallituksen esitys.

Suomen Yrittäjät (SY) esittää lausuntonaan seuraavaa.

SY suhtautuu kriittisesti uuden veneveron liittämiseen verojärjestelmään. Vaikka veropolitiikassa hyväksyttävä suunta on ollut painopisteen siirtäminen työn verottamisesta välilliseen verotukseen, samaan aikaan on myös pyritty välttämään liian kapea-alaisia ja vanhakantaisia pisteveroja. Aiemmin näitä pyrittiin liittämään eri toimintoihin fisikaalisin tarkoituksin eli tarkoituksin kerätä valtiolle verotuloja ilman muunlaista ohjaustarvetta (mm. televero). Veroaste voi kuitenkin heilahdella yksittäisillä toimialoilla erillisten verojen kautta merkittävästi ja vaikeuttaa näiden toimintaolosuhteita.

Veneiden valmistuksessa, vuokrauksessa, sekä tukku- ja vähittäiskaupassa toimii tällä hetkellä alle 800 yritystä ja työskentelee noin 3000 henkeä. Alan yhteenlaskettu liikevaihto on runsas 600 miljoonaa euroa ja tuotannosta 70 % menee vientiin. Kyse on talouden kokonaisuutta ajatellen varsin kapeasta ja erikoisosaamiseen keskittyneestä toimialasta, jonka toimintaolosuhteisiin vero vääjäämättä vaikuttaisi kielteisesti.

Uusi venevero vaikuttaisi mitä todennäköisimmin kotitalouksien vapaa-ajan kulutuskäyttäytymiseen, vaikka tämä ei olekaan hallituksen veropolitiikan varsinainen tarkoitus. On todennäköistä, että kuluttaminen veneisiin tulee vähenemään, mikä puolestaan tulee heikentämään venealan myynti- ja valmistusnäkymiä ja siirtää painopistettä pienempiin veneisiin. Esitys heikentää samalla veneilyyn liittyvien matkailupalveluiden kysyntää, jotka ovat tuoneet lisätuloja rannikko- ja sisävesien kunnille.

Verotuksen oikeudenmukaisuuden näkökulmasta on myös ongelmallista, että venerekisterin tiedot ovat todennäköisesti puutteellisia. Veneiden rekisteröinti siirtyi maistraateilta Trafille kolme vuotta sitten. Esimerkiksi Venealan Keskusliiton arvion mukaan venerekisterissä on ainakin 10 000 venettä, joita ei ole enää olemassa. Lisäksi venerekisteristä oletettavasti puuttuu veron piiriin ehdotettuja veneitä. On myös syytä ottaa huomioon, että veneistä maksetaan muita veroja kuten polttoaineveroja ja ostohetkelä arvonnlisäveroa.

Verojen liitännäisvaikutukset tulee huomioida kokonaisuutena riittävän laajasti verotusta koskevassa päätöksenteossa, ja katsomme, että veneveron käyttöönottoa tulee vielä pohtia kriittisesti ja hallituksen harkita siitä luopumista.

Ammattimainen käyttö

Veneiden ammattimaiseen käyttöön ei olisi erillisiä linjauksia. Veneitä käytetään kuitenkin nykyisin matkailuelinkeinotoiminnassa. Venevero on rakenteensa vuoksi erityisen ongelmallinen pk-yrityksille. Kapeana tasasuuruksena erillisverona se kohdistuu suhteellisesti voimakkaimmin pienimpiin yrityksiin. Jos yrityksen liikevaihto on esimerkiksi 100 000 euroa ja sillä on esimerkiksi 15 moottorivenettä ja 15 vesijettiä, joiden keskimääräinen vero on 150 euroa vuodessa, uusi vero on noin 4,5 prosenttia liikevaihdosta. Tämä on merkittävä veronkirstytys, vaikka hallitusohjelmassa on pyritty estämään veroasteen nousu hallituskauden aikana.

Ammattimaisessa käytössä olevien vesikulkuneuvojen vero merkitsisi veron piiriin kuuluville matkailuyrityksille merkittävää yksittäisen toimialan veronkirstytystä ja on todennäköistä, että kaikki pienyritykset eivät tulisi siitä suoriutumaan. Ammattimainen veneiden tai vesineuvojen käyttö matkailu- ja ohjelmapalvelutoiminnassa tulisi sen vuoksi mielestämme joka tapauksessa rajata veron soveltamisalueen ulkopuolelle. Rajaus voidaan nähdäksemme toteuttaa rajaamalla arvonnlisäverollinen käyttö kokonaan veron ulkopuolelle.

Lopuksi

Verotulojen turvaaminen onnistuu parhaiten, kun veropolitiikka on ennustettavaa ja johdonmukaista. Verotuksen pitkäjänteisyys ja läpinäkyvyys ovat tärkeitä investoinneista päättävälle yrityksille, jotta ne tietävät, kuinka myös niiden edustamia toimialo-

ja verotetaan pitkällä aikavälillä. Selkeillä verojen keruujärjestelmillä voidaan myös parhaiten edistää hyvinvointia ja verojen ilmoittamisesta ja tilittämisestä aiheutuvaa hallinnollista taakkaa tulee määrätietoisesti karsia.

Ehdotamme mainituista syistä, että veneveron käyttöönotosta luovutaan.

SUOMEN YRITTÄJÄT

Mika Kuismanen
Pääekonomisti

Anna Lundén
Johtaja